

cev. Tožen je na veleizdajstvo. — Razve ministra Lasserja mislijo neki še 3 odstopiti, le Stremajer se trdno drži. Razprava o proračunu za l. 1876 se je na Dunaju začela. Vpisanih je mnogo govornikov, med njimi tudi naš g. Herman. Ministrom se očita, da niso dobro računili in da ne bode zmanjkalo na leto 30, ampak 61 milijonov. Štajerski poslanci so zahtevali železnico iz Hartberga v Radgono, Ormuž in Novi. Vojni minister jih podpira.

Te dni so dokončali zlivanje 100 novih Uhačijevih kanonov. Morebiti jih bomo skoraj upotreabili. —

Vnanje države. Ruskega cesarja obiskat je je naš nadvojvoda Albreht odpotoval. Pravijo, da to veliko pomeni. Pruski liberalci so se Bismarka že navolili in se bojijo, da zviti mož kedaj z njimi ne dela tako, kakor sedaj s Katoličani. Grki so 2 ministra na tožno klop posadili, ker sta škofjske sedeže za visoke denarje prodavala in sicer za svoj žep.

V Hercegovu je junaški Peko Pavlovič Turke na potu nenadno prejel, jih več 100 pobil, 300 pušek pobral in 800 glav živine vzel. Vojvoda Ljubibratič je ranjen in je odšel v Dubrovnik.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XVIII.

Naša pot dalje je bila na eskvilinski hrib, kjer stoji mnogoznana bazilika Marije snežne ali Marija večja — S. Maria Maggiore — ker je med vsemi 80 Marijinimi cerkvami v Rimu največja in morebiti tudi najstarejša med vsemi na svetu. — Imenuje se Marija snežna — S. Maria ad nives — od sledeče prigodbe. Sred 4. stoletja ob času papeža Liberija sta v Rimu živela 2 pobožna zakonska v obilnem premoženju; bila sta brez otrok. Sklenila sta tedaj Marijo za dedičino svojih zakladov postaviti; le kako bi se to najlepše zgodilo, nista vedela. Obrneta se v molitvi do Marije in jo prosita, da jima svojo željo razodene. V spanju je bilo obema, pa tudi papežu naznanjeno, naj na mestu, kjer bo v jutru sneg ležal, cerkev postavita. V jutru 5. avgusta v največji vročini je res bil s snegom *) pokrit prostor, kjer zdaj krasna bazilika Marijino slavo oznanjuje. Vsako leto se 5. avgusta slovesno obhaja praznik Marije snežne, in na spomin mične dogodbe med božjo službo iz višine na glave pobožnih sipljejo bele cvetlice, katere kakor kepice snega po cerkvi rahlo padajo.

Pred cerkvo na visokem stebru stoji krasna Marijina podoba; steber je iz nekega paganskega tempelna.

Po širokih stopnicah smo stopili v predsveetišče, ki je na stebre naslonjeno; vrh njega je lični mostovž, iz katerega papež na praznik Marije

vnebovzetja slovesno apostolski blagoslov delijo. Na desno so zadidane sv. dveri. Znotranji del je poln krasote in blišča, ki človeka presune, kader vstopi. Srce res čuti, da je na svetem prostoru. Obok zalšajo mozajik — slike iz Marijinega življenja. Cerkev je razdeljena v 3 ladje, ktere močni stebri iz belega marmorja nosijo.

Ferdinand, kralj španski, je prvo zlato, ki ga je iz Amerike dobil, za pozlačenje oboka podaril. Štirje stebri iz porfirja, okinčani s pozlačenim listjem nosijo baldahin, pod katerim stoji papežev altar. V raki iz porfirja, ki je pod altarjem, je neki počivalo truplo pobožnega patricija Janeza, ki je ustavnik ove cerkve; zdaj je v njej shranjeno nekoliko od trupla sv. apostola Matije in več drugih svetnikov. Pred papeževim altarjem je konfesijon; tla so s krasnim marmorjem pokrita; svetijo se, kakor zrcalo, in ravno tukaj so si sedanji papež Pij IX. svoj grob izbrali; tam želijo počivati; grob je z marmornato ploščo pokrit in se da dobro spoznati. Za altarjem v konfesijonu se shranjuje zaklad ove cerkve, in sicer: 5 desek, od betlehemskih jaslí s trohico sena, na katero je bilo nebeško dete položeno, v glažovnatí omarici, okovani s čistim zlatom in srebrom. Na večer 23. grudna vsako leto se za očitno počaščenje vernikom izpostavi in ostane izpostavljeno 24. in 25. Na desno od konfesijona leži zala kapela sikstinska; ime je dobila od Siksta V., ki jo je postavil. Oko se ne more dovolj nagledati krasnega tabernakelna za presv. Reš. Telo. Nosijo ga podobe angelov. V tej kapeli počivlje truplo sv. Jeronima in nektera trupla nedolžnih otrok, od Heroda pri Betlehemu pomorjenih. Na levo je borghesijanska ali pavlinska kapela, katero je Pavl V. iz roda Borghesov postavil; v njej nad altarjem se čuva obče znana čudovita slika Marije, katero je po sporočilu nabarval sv. Luka. Ob času sv. Gregorja Velikega l. 590 v strašnem pomoru so jo v pokorivni procesiji po mestu nosili; enako tudi l. 1837. zavoljo hude kolere, in 1860. zavoljo krvave vojske. Slika je navadno zakrita. Zunanjo cerkev kinči po laški šegi izdelan, nenavadno špičast zvonik in 2 široki kupli.

(Nastavek prib.)

Prečastiti in blagorodni gospod

Martin Strajnsak,

dekan in nadžupnik v Hočah!

1. decembra se je po mnogo stoletjih posvečena zveza podpisanih župnij s prečastito Hočko dekanijo sicer razvezala; pa naša udanost, spoštovanje in ljubezen do svoje matere, preslavne dekanije v Hočah, in posebej do Vas, prečastiti in preljubljeni gospod dekan in nadžupnik! ostane nerazrušljiva. Bog Vas živi!

Župnijsko predstojništvo Matere Božje v Rušah, Device Marije v Puščavi, sv. Lovrenca pri Koroški železnici, in sv. Jakoba v Lembahu.

*) V Rimu sneži redkokrat in sneg nikoli ne obleži.